

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Certamen SS: Martyrivm, Sisinnij, Martyrij, & Alexandri, ex eo quod est per
S. Vigilium, Episcopum Tridentinum & Martyrem. Paßi sunt, anno Domini
400. quo Romana Ecclesiæ præcerat Anastasius. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

322 CERTAMEN SS. MAR. SISINNII &c.
 uis morbi genere vexata, vel precibus vel crucis
 signo curabat. Tantam quoque in dæmones po-
 testatem obtinebat, ut venientem passim formi-
 darent, atque ex ipsis corporibus quæ obfidebāt,
 deprecarentur, ut eiectos saltem liceret per syl-
 varum solitudinem miserōs errare. Fuit præter-
 eā tanta miraculorum gloria clarus, ut summi
 infimique, tanquam salutis omnium præsidem,
 & à supernis demissum sedibus intuerentur. Nos
 si singula quæ cum admiranda sanctitatis opini-
 one gessit miracula prosequi vellemus, vix iusto
 volumine cuncta comprehendere possemus. Ita-
 que plenus dierum, & bonorum operum, cum
 iam cælitus de suo ad alteram vitam transitu e-
 doctus fuisset, octogenarius læto hilarique ani-
 mo, è vita decessit, victor que ad cælos euoluit.

Motitur fe-
 licissimè.

CERTAMEN SS. MARTYRVM, SI-
 sinnij, Martyrij, & Alexandri, ex eo quod est per
 S. Vigilium, Episcopum Tridentinum & Marty-
 rem. Passi sunt, anno Domini 400. quo Romanâ
 Ecclesiæ præerat Anastasius. Mediolanensi autem
 Simplicianus. Honorij Imperatoris anno 6.

C. Bar. tom.
 3. Annal.

19. Maij.

Quo tempore Tridentinæ Ecclesiæ sanctus
 ac venerabilis præsidebat Vigilus, qui
 postmodum ipsam sedem, sui sanguinis
 effusione decoravit, ut quandam regionem Ana-
 gniam nomine, quæ viginti quinque millibus ab
 vrbe Tridentina distat, vetusta gentilis erroris
 caligine occæcatâ Christianæ fidei lumine illu-
 straret, tres ad eam viros, pietate & prudētia in-
 signes, destinavit. Ex quibus Sifinnius civis Cap-
 padocię genere Græcus, ipsa senecta venerabilis,
 & diaconatus munere insignitus, ut minister alta-
 ris mini-

Sifinnius
 Ethnicis
 Christum
 prædicat.

nis, ministerium verbi Euangelici cōsummaret, intrepidè in hostilia castra pedem intulit, Barbaræque nationi, nouam Christiani nominis pacē annunciauit. Huic Martyrius pari constantia ac pietate vir, Lector & Alexander, Ostiarius, Martyrij cōsanguinitate germanus, socij in opus uangelij dari fuere; qui dum coniunctis viribus nefarium dæmoniorum cultum delere conantur, & permulta temporis spatia, paulatim semen diuini verbi spargunt, fructus minimè peccitendos colligunt, truculenta gentilitas pietatis odio prouocata, aduersus Dei seruos pugnatuura surrexit. Sancti autem, priuata mansuetudinè publicum furorem superabant; sed dum quodam die infando ritu victimas dæmonibus offerrent, & ad eandem impietatis societatem sanctos cogere, illi deposita mansuetudine, constanter & precisè nefarijs operibus communicare recusantes, scelus eorum fulmine quodã verborum detestati sunt: eosque à tantis tenebris, ad veritatis lucem, omni via modoq; transferre conati sunt. At illi, arreptis, quæ sors offerebat, armis, sanctorum membra funesta cæde laniarunt: Sifinniumque tuba in capite percussum, & securibus confossum, in lectulo penè exanimem reliquerunt. Vna interim nocte dilata, mox peruenitur ad præmium.

Nam erumpente aurora, cæteris matutinas horas Deo hymnis & psalmis celebrantibus, gemituum manus, securibus atque præuultis armata sudibus, subito irruit: sæuaque direptione diuina mysteria conculcat. Inter ea S. Martyrius, circa Sifinnij curam depræhensus, exhalanti iam penè spiritum, vitalem quendam aquæ succum instillabat. Cumque audito irruentium clamo-

Ggg

re,ia

Martyrius
Lector, & Alexander
Ostiarius.

Cæduntur
atrociter.

324 CERTAMEN SS. MAR. SISINNII. &c.
re, in horti secreta, qui ecclesie contiguus erat,
secedere vellet, à virgine horti illius proditus,
ab inimicis compraheditur. Comprahensus ste-
tit intrepidus gratias agens vulneratus caeso ca-
pite, lotus iterum baptisate proprii cruoris.
Indè trās fossus stipitibus, ad idolum ducebatur;
in quo itinere preciosam gemmam reddidit
Christo. & antè victima promeruit esse, quàm ad
aram diaboli perueniret.

Martyrij
caus.

Post hæc, studiosè à militibus quæsitus Ale-
xander, ad fores ecclesie in precibus excubans
compraheditur, qui præclaro certamine glo-
riofissimam martyrij palmam obtinuit. Nam ap-
prahensis sanctorum corporibus, suspensoque
ex collo Sisinnij tintinnabulo, Alexandrum ma-
nibus pedibusque vinctum, in medio eorum vi-
uum collocarunt: raptatumque hoc modo per
aspera loca, torquebant, donec ad vitæ terminū
veniret. Neque hac in martyres crudelitate fa-
tati, impias in Christum blasphemi voces ia-
ctabant, dicentes; Nunc vindicet te Christus, cu-
ius gloriam & virtutem tantis sæpe præconijs
extulisti. At verò, vt primū ad profanum vete-
ris Saturni templum ventum est, præmissis in py-
ram copiosam geminis sanctorum corporibus
flagellatis, Alexander iterum confessurus statui-
tur, vt si vellet euadere flammam præsentem, cæ-
remonijs obediret. Verū ille, impiorum mu-
nera reprobans, calore fidei succensus, gloriosū
triumphi materiam arripuit, eandemque cum
socijs martyrij palmam elegit.

Alexander
capitur.

Alexander
vultus crema-
tur, cum so-
ciorum ca-
daveribus.

Taliter ergò consummata sanctorum victo-
ria, atque illis in cælesti sede collocatis, non de-
fuit terror impijs. Nam cum hæc sexta feria
vltio diuina completa fuissent, subito horrenda quædam nu-
bis

bis caligo, totam regionem inuoluit, fulmina discurrerunt, coruscationis rutilus ignis emicuit, ut eam ipsi impij, non iniuste pro sanctorum necesse sentirent suscipere vindictam. Vnde nec multò post, oues quæ in errore positæ, pastorem non agnouerant, pastoris sanguine ditati sunt; & ubi diuersorum simulachrorum portenta abundauerant, nunc sanctorum martyrum templa superabundant. Quo etiam in loco, basilica tribus hiisce martyribus sacra constituta est; ad quorum limina fideles concurrentes, pro fidei suæ capacitare vulnerum lauacra, & medicinam cõquirunt.

Fertur gentili-
tium ad
Christi fi-
dem conuer-
sorum.

VITA S. MAXIMINI, EPISCOPI

Treurenſis, ex ea qua est per Lupum quendam.

C. Bar. to. 3.

Fuit hic vicesimus sextus Treuirorum Episcopus.

Annal. & in
not. Mart.

Interfuit Concilio Agrippinensi, & Sardiceno.

Rom.

Excessit è viuis, temporibus Constantij Imp. qui regnauit anno Christi Domini 350. & sequent.

Maximinus vrbis Aquitanicæ Pictauiorū indigena clarissimis ortus est natalibus, siquidem antiquam prosapiam à maioribus senatorij ordinis deductam, eius parentes sortiti, Maxentium atque hunc Maximinum felici auspicio proerearunt. Qui nobiliter educatus sacris pariter literis instituebantur, futuri quandoque Christiani dogmatis egregij defensores. Nam processu temporis Pictauiorū Ecclesia Maxentium sibi vindicauit pontificem, quam ille dignitatem multis eximijs virtutibus egregiè adornauit. Maximinus verò genitalem solo, diuino instinctu relicto, in Galliam Belgicam commigravit: ubi sese Agritio, Treuirorū Episcopo, sanctitatis

29. Maij
Patria & pa-
rentes eius

Maxentius
Pictauiorū
Episcopus.

Maximinus
venit Treui-
ros ad S. A-
gritium.

Ggg 2

ctitatis